

NACZELNE DOWÓDZTWO W. P.
(SZTAB GENERALNY)

Oddział II Informacyjny

Ew./3. № 10498. /II. Do

Adjutantury Generalnej Naczelnego Wodza. -

W załączeniu przesyła się raport Attaché wojskowego P.P.
w Wiedniu Nr.1.z dnia 22.lutego 1921 r.,dotyczący Austrii i
Czechosłowacji. -

1 załącznik. -

Otrzymują: M.S.Z., M.S.Wojsk.Oddz.II.Sztabu., Gen.Adj.N.W. -

NACZELNE DOWÓDZTWO WOJSK POLSKICH

ADJUTANTURA GENERALNA

WARSZAWA

L: Dz. 4/2673 dnia 9/IV 1921 r.

złoty. Wydział

Za zgodność:

W z. Szefa Oddziału II.

Przezdzięk i m.p.

major Szt.Gen.

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

W. z. Dzikowski
pph

Poczta polowa Nr.53,

Warszawa, dn. 4/III. 1921 r.

61267
TAJNE

POSELSTWO POLSKIE
w WIEDNIU.
ATTACHE WOJSKOWY.

Poufne!

Raport Nr.1

Wiedeń, dnia 22 lutego 1921.

Archański.

- 1/. A u s t r j a.
- 2/. C z e c h o s ł o w a c j a.

Wiedeń, dnia 22 lutego 1921.

A U S T R Y A .

Sprawy polityczne.

Stan polityczny Austrii jest pod każdym względem tak polityczno-ekonomicznym jak i społecznym smutny i tem opłakawszy, że mimo przyrzeczeń prasy i studentów przywódców politycznych nie wiada, aby bliska przyszłość ten status quo zmienić mogła i umiała.

Politycznie republika waha się w rozmaitych kierunkach. W każdym razie przyjaźń austriacko-węgierska, u początku rządów gabinetu chrześcijańsko-społecznego tak silnie akcentowana i zjazdami ministrów, delegacyami potwierdzana nie jest ani tak popularną ani tak głęboką, jakby tego prezydent Mayr pragnął. Z jednej strony bowiem nie dała ona Austrii żadnych spodziewanych korzyści ekonomicznych, i handlowych, z drugiej zaś niezakłócona kwestya północno-zachodnich Węgier jest tylko początkiem innych kwestyi nierozstrzygniętych między tymi dwoma krajami. Kanclerz Mayr w Zgromadzeniu Narodowym wprowadził nie-bardzo energicznie opierał się przy prawach Austrii do półn.-węgierskich Węgier, prawach, które jej przyznał traktat w St. Germain, nie mniej jednak żadna partya parlamentarna, z wyjątkiem chrześ.-społecznej, nie zgodziłaby się na utratę tego skrawka ziemi.

W związku z tą zmianą stosunków austriacko-węgierskich nawraca się rząd powoli do Czech. Są to wprowadzić narazie jeszcze nieśmiałe próby, jednak zbliżenie istnieje już. Wskazuje na to stanowisko Czech w sprawie kredytów, mających być udzielonemi Austrii. Czechy zastępują w tym wypadku tylko własny interes, ponieważ walutowo zniszczona austriya nie wchodzi handlowo dla Czech w rachubę w każdym razie jednak konferencya w Portorose w sprawie ekono-

micznego odrodzenia Austrii i spotkanie Benesza z kanclerzem Mayrem po raz pierwszy na gruncie austriackim wskazuje, że teraźniejszy kierunek polityczny w Czechach jest inny, ~~XXIX~~ jak dotychczas.

W Portoroże mają Czechy, Jugosławia i Włochy na wzór ustawicznych konferencji ambasadorów zastanawiać się w jaki sposób możnaby Austrii pomóc. Stosunki między Włochami a Austrią są przyjazne.

Włochy ofiarowały Austrii kredyt, są pierwszymi w rządzie tych potęg, które rezygnują z niektórych korzyści pokoju w St. Germain a hrabia Sforza stoi na czele tych polityków, którzy nawołują do udzielenia czynnej pomocy finansowej Austrii, przedstawiając ją jako interes europejski.

Najważniejszym zagadnieniem tak zewnętrznym jak i wewnętrznym polityki Austrii jest kwestya kredytów. Od chwili, gdy Anglia odmówiła udzielenia państwowych kredytów, zgadzając się tylko na wniosek Francji i Włoch udzielenia prywatnych, korona austriacka spadła znacznie. Nie pomagają na to rozmaite konferencje (zwołana przez rząd Preisabbaukonferenz) ani też groźby związków robotniczych, które kategorycznie stawiają termin potaniaenia wszystkich produktów, zagrażając, że ujmą władzę we własne ręce, czyli zamachem stanu; Ze spadkiem korony towary gwałtownie idą w górę. W kołach politycznych udzielenie kredytów prywatnych przyjęto z rezerwą, ponieważ Francja uczyniła je zależnymi od nieprzyłączenia się Austrii do Niemiec. Wskutek zaś opłakanego stanu ekonomicznego kraju coraz bardziej zyskuje na sile ruch wielko-niemiecki, który widzi w przyłączeniu się do Niemiec jedyny ratunek dla Austrii.

Tak więc kwestye ekonomiczne w Austrii są nierozdzielnie związane z politycznymi i nie dadzą ~~XX~~ one się osobno rozpatrywać.

Prądy społeczne wśród ludności cywilnej i armji.

Przeciwnictwa społeczne w ostatnich czasach nie tylko nie zatarły się, ale stają się ciągle głębszemi. Walka pomiędzy socyalistami

i komunistami z jednej strony a chrześcijańsko-społecznymi z drugiej strony nie ustała wcale i jeśli nie posiada na zewnątrz więcej tego ostrego charakteru, jaki miała po upadku monarchji, to powodów tego szukać należy w zmienionej taktyce partji socjalistycznej. Nie wdaje się ona więcej w niepotrzebne i niezorganizowane awantury - jakich przykład niedawno dała czeska lewica socjalistyczna w zajęciach komunistycznych w Pilźnie i Kładnie - ale tworzy powoli a bezustannie silne, uświadomione i wyszkolone formacje robotnicze. Dlatego zarząd partji komunistycznej kategorycznie zaprzecza pogłoskom rozsiewanym przez przeciwników, ^{niekiedy} jakoby planował zamach stanu.

Członek rady żołnierskiej Seefried ma wyjechać do Moskwy i tam studjować specjalny kurs szkolący dla oficerów i przywódców ludowych. Podobny kurs ma być następnie utworzony w Austrii. Kurs ten ma kształcić uczestników w taktyce wojskowej i propagandystycznej. W Rosyi w armji czerwonej dowódców wojskowych nie kontrolują więcej rady żołnierskie ale komisarze, którzy ukończyli podobne kursy.

Nietylko w tym kierunku partya komunistyczna poddaje się zupełnie wpływowi i wskazówkom z Rosyi. Między Wiedniem a Moskwą ma istnieć regularne połączenie przez kuryerów, którzy informują tutejszy zarząd o sytuacji w Rosyi i przynoszą stamtąd rozkazy. Sekretaryat komunistyczny partji austriackiej wydaje "Russische Korrespondenz", która ma być kopią oryginalnych raportów z Moskwy. Oryginały mają się znajdować w tajnym archiwum partji.

Teraźniejsza więc praca ogranicza się jedynie do roboty propagandystycznej. Ma ona największe powodzenie w obwodach przemysłowych. Dla celów agitatorskich mieli w połowie grudnia objeżdżać Dr Frey, Tomann, i Dr Adler obwód Wr. Neustadt, Gloggnitz i Neunkirchen. W Ternitz mają obecnie przebywać Lanczy i Fengy, znani działacze węgierscy z czasów Beli Kun. Celem ich pobytu jest zapewne propaganda komunistyczna.

Aut
Partya socjalistyczna w Austrii w ostatnich czasach przeszła prze-
silenie. Lewica radykalna, która raczej skłania się ku komunizmo-
wi i oddawna stała w opozycji przeciw prawicy, wystąpiła z austrye-
kiej partii socjalno-demokratycznej i założyła pod przewodnictwem
Dr. Freya
Deichmayera i Rothe'a "Sozialistische Arbeiterpartei Deutschöster-
reichs". Program tej partii w zarysie jest następujący:
1. Przystąpienie do III. międzynarodówki, 2. Udoskonalenie rad
żołnierskich i robotniczych na wzór rosyjski, 3. Socjalizacja i
połączenie handlowe z Rosją.

Aut
Gdy jednak chodzi o jednolite wystąpienie przeciw wspólnemu
wrogowi, jakim są chrześcijańsko-społeczni, wówczas ~~zawsze~~ sprze-
ne ze sobą partye komunistyczna i socjalistyczna zawierają zgodę.
Widać to n. p. było w kwestyi socjalistycznych i chrześcijańsko-
społecznych obron robotniczych (Arbeiteralarmformationen i Heim-
wehren). Są to robotnicze formacje wojskowe, które tem samem
odgrywają też i rolę polityczną. W krajach związkowych, armja prze-
ważnie jest konserwatywną i należy do obozu chrześ- społecznego
Socjalistyczne związki robotnicze mają przeciwdziałać tym prądom
i prowadzić propagandę socjalistyczną wśród armji i żandarmeryi.
Są one uzbrojone, posiadają nie tylko karabiny ręczne ale i maszy-
nowe. Zarząd partii socjal. wprawdzie oficjalnie zaprzecza, jako-
by te związki stały pod jej wpływem, fakty jednak przemawiają za
czem innem. W Arbeiterzeitung od czasu do czasu pojawiają się ar-
tykuły werbuujące członków dla tych związków.

W Karyntyi mają one liczyć około 4500 członków zorganizowa-
nych i uzbrojonych, silne są one też w przemysłowych centrach Sty-
ryi i Austrii Górnej, najsilniejszymi w Tyrolu, gdzie wystąpiły
one nawet raz czynnie (przy sposobności święta strzeleckiego - Ra-
port Nr.30).

Robotnicy chrześ- społeczni zorganizowani są w t. zw. Heim-
wehren, które socjaliści podejrzewają o reakcję i przekonania mo-
narchistyczne. Z tego też powodu zażądał niedawno poseł Rapoldi
(socjalista) w ~~sejmie tyrolskim~~ sejmie tyrolskim zniesienia lub conajmniej

mniej zmniejszenia "Heimwehren" i od przyjęcia tego wniosku uczynił zależnym uruchomienie sejmu tyrolskiego.

Ta międzypartyjna walka o formacje robotnicze jest tembardziej zrozumiałą, że związki te stanowią prawdziwą siłę każdej partii a nie są kontrolowane przez Ententę. - Terazniejsza zaś siła zbrojna Austrii stoi pod ścisłą kontrolą alianckiej "Ueberwachungskommission". Właśnie teraz toczą się między nią a rządem układy co do stanu liczbowego armji austriackiej. W dozwolony bowiem etat 30.000 ludzi wlicza Ententa 15.000 rezerwy, podczas gdy rząd austriacki rezerw w tą liczbę nie wciąga. Jeszcze w nocy z 4. listop. żądał gen. Zuccari, aby ludzi ponad dozwoloną cyfrę wcielić do żandarmeryi. Żandarmerya bowiem dotychczas okazała się najbardziej niedostępną prądom komunistycznym i skrajno - radykalnym i dlatego wydaje się Entencie najbardziej zaufania godną.

Ministerstwo dla spraw wojskowych ma daleko idące plany celem organizacyi wewnętrznej armji. Żołnierze mają w czasie pełnienia służby wojskowej być wykształceni w rozmaitych zawodach praktycznych cywilnych, aby w chwili wystąpienia z wojska mieli zapewnioną pożyteczną egzystencję cywilną. W tym kierunku poczyniono już stanowcze kroki. Wykształcenie żołnierza ma rozpaść się na: służbę wojskową (służba wartownicza i ćwiczenia), wprowadzenie w nauki społeczne i obywatelskie i wykształcenie zawodowe. Ten plan miał uzyskać aprobatę Ententy. Stworzono już odpowiednie szkoły, w których specjalną wagę się kładzie na społeczne wychowanie żołnierza. Kto jednak uzyska przewagę, czy czynnik umiarkowany czy też radykalny, to pokaże przyszłość.

Wiedeń, dnia 22 lutego 1921

CZECHO - SŁOWACJA.

I. Sprawy polityczne.

Ministerium Tusara, które składało się w swej większości z socjaldemokratów, musiało wskutek ciężkiego położenia wewnętrznego i nierozstrzygniętych przeciwieństw partyjnych ustąpić. Wobec trudności utworzenia nowego ministerium parlamentarnego, prezydent Masaryk chwycił się środka złożenia gabinetu zupełnie bezpartyjnego - urzędniczego. Z dawnego gabinetu pozostali jedynie 2 ministrowie. Nowy ten gabinet nie tylko nie cieszył się sympatiami ~~większości~~ partii parlamentarnych, ale i prawie cała prasa wystąpiła przeciw niemu widząc w nim pogwałcenie praw demokratycznych republiki. Jedynie tylko narodowo-demokratycznym Narodnim Listom i ministrowi Beneszowi ten gabinet, prawie w całości narododemokratyczny był na rękę. Zraru przez wszystkich napadnięty gabinet ten nie tylko jednak umiał się do dzisiaj utrzymać ale i uzyskać nawet zaufanie szerszej publiczności. Sprawa ta pozostaje w związku z prądami społecznymi i walkami partyjnymi, które się odegrały w listopadzie i wykazały, że rząd umie w trudnych chwilach bronić swego autorytetu.

Polityka wewnętrzna w Czechach przechodzi kryzys. Dotychczas zgodna partya socjalistyczna przechodzi te same zmiany, jak i wszystkie inne partye socjalistyczne Europy środkowej. Partya rozpadła się na lewicę, która miała przystąpić na komunistycznej konferencji państwowej w Wiedniu (22-24 stycznia) do austriackiej partyi komunistycznej i na prawicę, która po-

została wierna swemu dotychczasowemu zarządowi partyjnemu.

Lewica pod przewodnictwem Kreibischa, redaktora "Vorwärts" w Reichsherggu, zwołała konferencję na której przepięczutowała swe wystąpienie z partii socyaldemokracji. Miano wysłać jednego delegata do Moskwy, któryby zakomunikował przystąpienie lewicy czeskiej do III. międzynarodówki. Kwestya ta połączenia się z Rosyą i należenia socyaliistów do rządu były głównym powodem rozpadnięcia się partii. Lewica czyniła partii zarzut, że socjaliści nie powinni brać udziału w rządach państwa o konstytucyi burżuazyjnej, - prawica zarzucała partii zdradę. Spór ten zrazu tylko teoretyczny zamienił się w formalną walkę gdy tak jedna jak i druga partya odbyły zjazdy, na których gruntownie omówiono i spisano poszczególne programy. i zdeklarowano oficjalnie rezkam.

Po odbyciu tej konferencji członkowie lewicy wystąpili po raz pierwszy aktywnie przeciw zarządowi socjalno - demokratycznej partii. Zajęli oni redakcyę gazety partyjnej "Prawo Lidu" wygnali dotychczasowego redaktora Stivina i Nemeca i zaczęli wydawać nową gazetę "Rude Prawo" (Czerwone Prawo). Wówczas rząd wkroczył w tą sprawę i przez swą politykę energiczną jednakowoż nie gwaktowną potrafił dalszą walkę przeszkodzić i porządek przeprowadzić.

Awantura ta była niezmasalnym dowodem walk partyjnych i silnych wpływów bolszewickich, które powoli ale konsekwentnie prą do Rosyi.

Stosunki czesko - słowackie mają być teraz znacznie lepsze. Jak przedtem. Rząd praski umiał przeciwne elementy albo uczynić nieszkodliwymi albo zupełnie pozyskać dla siebie. I tak największy i najgroźniejszy przeciwnik Pater Hlinka miał zaprzestać swej polityki antyczeskiej a nawet rząd praski ma być jego tak ^{chciał} ~~chciał~~ pownym, że ~~ma~~ oddać godność biskupa w Słowacyi.

Zdaje się więc, że pogłoski o ruchach separatystycznych na Słowacczyźnie są przesadzona i że Praga pewną jest lojalności Słowacyi. Na to conajmniej wskazywałaby dyzlokacya wojsk, które

miały być wycofane z obszaru Kaschau i Neuschl i przeniesione z powrotem do Czech.

partyi/

Za podobnym wnioskiem przemawiałaby też polityka słowackich, które prawie że solidaryzują się programowo z partiami czeskimi. I tak grupa Dr Srobara miała przystąpić do klubu czeskich agraryuszów, słowaccy socjalni- demokraci mają iść razem z czeskimi a Pater Hlinka który stoi na czele narodowo-słowackiej partyi ludowej miał się w parlamencie połączyć z czeskimi klerykałami.

II. Sprawy wojskowe.

Nowa ustawa wojskowa. Do stycznia 1920 r. brakowało armyi podstawy prawnej. W tymto czasie wnioskował ówczesny minister spraw wojskowych K l o f a c w zgromadzeniu narodowem nową ustawę wojskową, która w marcu miała uzyskać siłę prawną. Nowa ustawa wojskowa ma być prowizorycznej natury. Jej postanowienia mają posiadać tak długo moc prawną, aż będzie możliwem wprowadzenie w życie milicyi. Chwilowo na czas przejściowy postanowiono trzymać się stałego, na systemie kadet zbudowanego wojska.

Umotywowano to postanowienie różlicznymi argumentami natury militarnej. I tak obrona bardzo długiej granicy ma wymagać specjalnie wyszkolonego wojska - nie można się więc spuścić na niepewny materiał słowacki. Przy tworzeniu mi-

licy, żołnierze asenterowani pozostawaliby w swych gminach starego zamieszkania, a to nie przyczynialoby sie do usuniecia separatystycznych dazeh ludności. Oddanie za to w ręce takiej ~~milicyi~~ milicyi magazynów broni i amunicyi połączone by bylo z ustawicznym niebezpieczeństwem dla państwa.

Praga oddalona jest od granicy zaledwie 100 km. Położenie geograficzne kraju wymaga specjalnej ruchliwości i gotowości armyi, której nie może nigdy milicya osiągnąć.

Utworzenie milicyi obywatelskiej w ~~tej~~ chwili obecnej znaczyłoby możliwość wywołania poważnych politycznych i społecznych niebezpieczeństw.

Na podstawie ustawy wojskowej obowiązek służby jest ogólny. Rozpoczyna się z 20 rokiem życia i kończy się z 50tym. W razie mobilizacyi są granice rozszerzone od 17r - 60roku. Służba prezencyjna, która rozpoczyna się z dniem przydziałenia ma trwać 14 miesięcy. Aby móc osiągnąć w następnych 4 latach stan liczbowy 150.000 mają rekruci rocznika 1920 i 1921 oprócz 14 miesięcy pełnić jeszcze 10mies. służbę. Rekruci rocznika 1922 - 5 mają liczyć się z 4 mies. przedłużeniem służby prezencyjnej. Tak więc dopiero w 1926 r. służba prezencyjna miałaby trwać przeznaczona 14 miesięcy.

er

Stan prezencyjny (stan pokojowy) armyi ma wynosić 8090 oficerów, 141910 żołnierzy i 30534 koni. ~~Też~~ Ten przepisany stan ma być osiągnięty z końcem lutego 1921 roku. Demobilizacya armii czeskiej miała się rozpocząć 12 października 1920r. ^{maja/} ^{istnieć/} Daty organizacyjne. Od maja 1920 r. niekz już - z wyjątkiem pułku Nr. 9. - osobne formacje legionistów czeskich. Wszystkie formacje, miało ich istnieć 4 franc., 6 włoskich i 12 rosyjskich i 55 batalionów t. zw. pospolitego ruszenia legionistów (stworzonych na froncie włoskim w ostatnich miesiącach wojny i na początku rozejmu), miały zostać przeniesione i rozdzielone między pułki regularnego wojska. Przy tem rozwiązywaniu pułków

legionowych widoczną była tendencja pozostawienia pułkom, mającym przeszłość historyczną, ich numerów n. p: pp. Nr. 3., 42., 11., 28.,

Nyżej wspomniane baony ~~xxxxxxx~~ legionistów pospolitego ruszenia przybyły do ojczyzny już w zdecydowanej liczbie, a czasem stan ich liczebny miał się tak pomniejszyć, że z końcem 1919 roku z katwością rozdzielić je można było między 48pp. tworzących armię czeską. Należących do artylerii mainlyo pozostawić przy ich dotychczasowym gatunku broni.-

Stan liczebny pułków legionowych w chwili wkroczenia ich do ojczyzny miał wynosić:

włoski (przeciętnie)	2500	ludzi
francuski	" " "	2000 "
rosyjski	" " "	25 - 3000 "

Legioniści sybirscy mieli tworzyć w Syberyi 3 dyw. p. Do ojczyzny jednak przybyli w takim stanie, że nie można było ^{wówczas/} myśleć o uformowaniu z nich wyższych jednostek wojskowych. Z początkiem października 1918 r. liczba ich wynosiła ^{miała/} w Rosyi 80.000; w walkach w armii Koczaka większa ich część padła. Socjaliści nawet z tego powodu wzięli wówczas kampanję przeciw Kramarzowi, któremu głównie przypisywano winę, że legioniści natychmiast po przekroczeniu nie mogli do ojczyzny wrócić.

Liczba byłych-legionistów pozostających obecnie w służbie wojskowej ma wynosić około 40.000. Z tych większa część ma pochodzić z Rosyi, najmniejsza z Włoch.

Z wyżej wymienionej liczby ma około 20.000 ludzi znajdować się w Czechach, ok. 7000 na Morawach i Śląsku reszta w Skowacyi. Cyfry te wskutek ciągłych zmian wojskowych i politycznych ulegają ustawicznym zmianom.

Organizacje wojskowo - polityczne.

Sokoli: Są to związki gimnastyczne o odcieniu i charakterze wybitnie narodowym. W ostatnich czasach monarchii austr- węg-

gierskiej organizacja ta była też politycznie czynną. Pracując ręką w rękę z politykami czeskimi popierała dezertersów, podpływała dyscyplinę w armii. ~~xxxxxxx~~ prowadziła agitację anty - austriacką i. t. d. ~~M~~

Organizacja ta ma obecnie liczyć 4000 grup, które obejmują około 90000 członków. Ci to na wzór dawnych związków weteranów mają obowiązek służby wojskowej ~~xxxxx~~ powtórnej, gdy zostaną powołani. Chwilowo żadna grupa nie stoi pod bronią. Wykształcenie wojskowo-gimnastyczne kończą w salach gimnast., w terenie w czasach pokojowych nie mają ćwiczyć. Od czasu do czasu mają urządzać ćwiczenia w strzelaniu ostrymi nabojami.

Co się tyczy ich orientacji politycznej, to do czasu rewolucji rekrutowali się oni głównie z warstw socjalizmowi wrogich. W ubiegłych 2 latach jednak ten stan miał się zmienić; większa część miała przejść do obozu socjalistycznego. Prowadzącym organizację Sokolów jest Dr Scheiner, który w pierwszych 2 latach republiki był gen. inspektorem wojska czesko - słowackiego.

Formacje robotnicze.

W
W Kladnie i Pilźnie, jak w ogóle w centrach przemysłowych, organizacje te ~~mogą~~ stać zupełnie pod wpływem bolszewickim. Nie mają one posiadać prawie żadnego znaczenia wojskowego i wojskowo nie potrzeba się z nimi liczyć. Potwierdza to tylko ostatnie zajście w Pradze. Podczas zajść komunistycznych jeden szandara zaarrestował cały wydział rewolucyjny, złożony z kilku członków. Podobne objawy tchórzstwa i braku odwagi okazali podczas szturm na Dom Ludowy (raport polit.) gdy niepokoję tylko przy pomocy policji i szandarmeryi uspokojono.

Daty oparte na odpisie rozkazu Nr. 29264 /21/ op. "Ministerstwa
narodny odbrony " z dnia 14/II 1921.

Na podstawie tego rozkazu maja być przedsięwzięte ze względów
strategicznych w pełnym ekwipunku marszowym następujące dyslokacje.

W Reichenbergu

Nr. 37 p.p.

Komendant pułk. Holuba

(adjt. kpt. Fleischmann)

Mohentalbe

I, III baon i estab Nr. 8 p.p.

Jicin

IV baon Nr. 8 p.p. i 1 szwadron Nr. 4 pułku kawal.

Königinhof

2 baterie moździerzy

Oddz. samolotów (4 aparaty)

1 baon saperów

Oddz. cyklistów

Laun

2 baterie Nr. 6 pułku haubic polowych i II i III
baon Nr. 16 p.p.

Bautzen

Kompanja cyklistów i patrole piech.

Jaromer

2 ciężkie automobilowe baterie moździerzy

kmtd. mjr. Vitrofsky

Josefstadt

Baterie ciężkich miotaczy min Nr. 3, 5, 7.

Stara komp. kolej. Nr. 6.

" " " " 8

Pułk kawal. Nr. 5.

Komendantem pułk. Pospischil

(adjt. mjr. Riethofer)

III baon ~~miotaczy~~ Nr. 26 p.p.

I, III " " 9 p.p.

Horitz

½ baonu piech.
Patrola cyklistów.
Oddz. karabinów masz.

Königsgrätz

Haubice polowe Nr.4 pułku
26 ciężkich dział
1 pułk (nieznany Nr) dział polowych

Smiritz

2 baony Nr.36 p.p.

Hohenbruch,-- Chlumetz- Kladrub- Bodow

W rejonie tym ma być skoncentrowana wielka ilość kawal.

Sternberg

Oddz. samolotów (8 aparatów)
4 komp. karabinów masz.
III i IV baon jakoteż sztab Nr.4 p.p.

Mähr. Neustadt

Nr.1 pułk dział polowych
" 4 " piech. górskiej
Kmdt. pułk. Doleschal
Detachment biura wywiadowczego

Friedland

Patrole piech.
Oddz. karabinów masz.
½ baonu saperów

Römerstadt

4 baony piech. (pułk nieznany)
Kmdt. mjr. Dorn

Jägerndorf

Nr. 2 pułku taborów
Stacy skład amunicyj
3 szwadrony kawal.

Zuckmantel

Patrole piech.
Oddz. cyklistów
Oddz. karabinów masz.

W okolicy Asch (Czechy zach.) wiano skoncentrować wszystkie w pobliżu znajdujące się pułki piechoty. Żołnierze wieli otrzymać ekwipunek do marszu - ostre patроны, konserwy.